

Beslutningsforslag nr. B 2. Fremsat den 10. juni 1988 af Kaj Poulsen (S), Jytte Andersen (S), Bakholt (S), Søren B. Jørgensen (S), Lone Møller (S), Hans Strunge (S), Carsten Andersen (SF), Tommy Dinesen (SF), Lilli Gyldenkilde (SF), Ole Henriksen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige

Folketinget pålægger regeringen efter forhandling med Landsarbejdsnævnet inden udgangen af oktober 1988 at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige, der garanterer det fornødne antal uddannelsespladser og arbejdstilbud, således at de ledige i 1989 ikke risikerer at miste deres tilknytning til arbejdsmarkedet.

Bemærkninger til forslaget

1. Det vil være nødvendigt at gennemføre tiltag, der fremskaffer 15.000–20.000 uddannelses- og/eller arbejdstilbud for at undgå, at ledige bliver tvunget ud af arbejdsmarkedet.

Arbejdsministerens forslag om en overgangsordning for de »mest« udsatte grupper, som vil fremskaffe 2.000–3.000 uddannelsespladser, er ganske utilstrækkeligt.

2. Der må i lovforslaget satses kraftigt på uddannelsespladser, herunder ordinære uddannelsespladser. LAMU-uddannelserne alene vil ikke kunne klare problemerne.

Danmark er i øjeblikket i en betydelig omstillingsfase i industrien, som betyder, at vore erhvervsuddannelser blandt industriens medarbejdere er i underbalance. Derfor må der fra samfundets side sættes ind, således at vi kan bruge den periode, vi i øjeblikket er inde i, med den alt for store ledighed, som en udfordring og uddanne vore ledige, således at de står parat til at imødegå fremtidens udfordringer på arbejdsmarkedet.

3. Det er af afgørende betydning, at så vigtige love som loven om langtidsledige bliver gennemforhandlet med arbejdsmarkedets parter og kommunerne. Derfor finder forslagsstillerne det vigtigt, at arbejdsministeren, inden lovforslaget fremsættes for Folketinget, får forhandlet en ordning igennem med Landsarbejdsnævnet (LAN).

4. I den mellem Socialdemokratiet og den forrige regering indgåede finanslovaftale for 1988 (»Fingeraftryksaftalen«) blev der indgået aftaler bl.a. om en erhvervspakke og om ændring af lov om arbejdstilbud samt lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Regeringen fik gennemført erhvervspakken samt ændringer i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. De løfter, regeringen afgav angående arbejdstilbudsloven, er der ikke taget lovgivningsinitiativer til at indfri, jf. den mellem den tidligere regering og Socialdemokratiet den 7. december 1987 indgåede aftale, hvor det bl.a. er anført: »...Sigtet er at øge den genoptræningsmæssige effekt, så de lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet sikres...«

Forslagsstillerne finder, at der vil være tale om dette årtis løftebrud fra arbejdsminister Henning Dyrmoses og regeringens side, såfremt regeringen nu, et halvt år efter, at løfterne blev givet, igen skal gennemføre kostbare tiltag for erhvervslivet, uden at de givne løfter bliver indfriet. Forslagsstillerne finder den slags løftebrud fuldstændig uacceptable, og såfremt regeringen fastholder sit lovforslag fra sidste samling (Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige og lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forstærket indsats mod langvarig ledighed) (L 258)) (se Folketingstidende 1987–88, 1. samling, forhandlingerne sp. 9582 samt tillæg A sp. 5139), vil det naturligtvis blive svært overhovedet at aftale noget som helst med en arbejdsminister, der ikke er ordholdende.